De Jaarbeurs geopend

Groep van Autoriteiten, Algemeen Bestuur en genoodigden bij de officieele opening van de Eerste Nederlandsche Jaarbeurs, welke van 26 Febr. tot 10 Maart 1917 te Utrecht wordt gehouden.

De Stands op het Janskerkhof.
Alles en allen druk in de weer.

Zij is er!
Precies op tijd gereed.
Precies op tijd geopend.

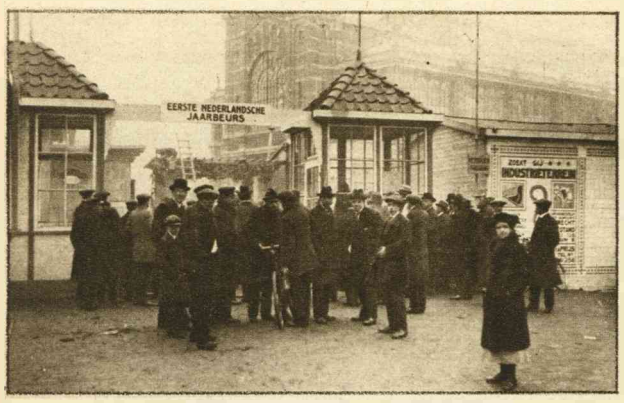
***

Wat wil zij en wat kan zij zijn, die E.N.J. met haar vele knusse huisjes en typische straatjes op het breede Vredenburg en het mooie Janskerkhof?

Met zoo weinig uitweiding als slechts mogelijk is, zij het hier aan lezeressen en lezers van „Panorama" verteld.

In ons land was tot voor den oorlog, evenals in de meeste landen, de meening gangbaar, dat men voor heel veel zaken naar het Buitenland moest gaan, om goed en goedkoop te slagen.

Dat was nu niet maar zoo'n praatje waarmee prullerige fatjes elkaar verveelden als zij de zwarigheden van het aanschaffen van een das of een vest naar de laatste mode behandelden.

De Hoofdingang op het Vredenburg.
Deelnemers die hun kaarten halen.

Helaas niet. 't Was ook de opvatting van heel ernstige kooplui, menschen, die niet graag in één adem zouden worden genoemd met bedoelde fatjes of drentelende dametjes, die hun zorgen over toiletaangelegenheden bezuchten met het traditioneel geworden: Ach ja, in Holland kan je nu ook niets krijgen.

***

Tot de oorlog kwam, en een retourtje naar Brussel niet meer gegeven werd, Parijs alleen via Dover-Calais bereikbaar was en Berlijn dure passen en heel veel wachten op Consulaten noodzakelijk maakte, gezwegen nog van leverings-onzekerheid, reusachtig hooge vrachten en wat er verder voor zegeningen van den oorlog bestaan.

Toen bleek, dat er in Holland nog wel wat te krijgen was, dat de Hollanders geen zwaartillende suffers waren. In ons land, overal, in 't Zuiden en in 't Noorden in 't Oosten en in de tegenovergestelde windrichting werd een energie ontwikkeld, welke van veel grootere beteekenis is dan alle O.W. bij elkaar. Omdat zij, mits in goede banen geleid en op de juiste wijze tot uiting gebracht, van blijvende waarde voor ons land kan zijn.

Fabrieken werden uitgebreid en opgericht, werkmethodes verbeterd, nieuwe artikelen vervaardigd. Er kwam geld los voor het vaderlandsch bedrijf, net zoo goed als het vroeger te vinden was voor Amerikaansche Spoorwegen en Kaapsche Mijnen.

Er bleek toch ook geld in de Nederlandsche industrie te zitten! En als vele dingen van goeden huize, zoekt de Zilveren Kogel bij voorkeur zijn eigen familie.

Een Jaarbeursstraat.
De Schoen- en Leerfabrikanten druk bezig om hun stands tijdig ingericht te krijgen.

De Hollanders bemerkten nu wat er in eigen land te koop was. Dit in de minst overdrachtelijken zin bedoeld.

Maar niet alleen de Hollanders moeten dit weten, ook de buitenlanders.

En toen ging men zinnen op middelen om daartoe te geraken. Men behoefde niet lang uit te kijken. In 't buitenland waren voorbeelden gegeven. De Leipziger „Messe" kreeg concurrentie in Lyon en in Londen.

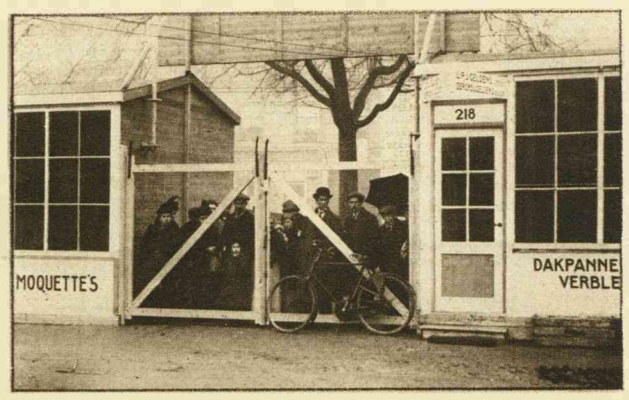

Alles in actie.
Zwaar beladen vrachtwagens brengen de kisten en pakken.

Waarom zou ze geen navolging in Utrecht vinden?

Zoo dachten eenige industrieelen in die stad. En hun gedachte was goed. Voor zichzelf, voor de stad Utrecht en voor het geheele Nederland. Vereenigingen en bonden begonnen zich ervoor te interesseeren, de altijd volijverige chef van de afdeeling Handel nam de zaak ter hand en zoo ontstond in Mei 1916 de Vereeniging tot het houden van Jaarbeurzen in Nederland.

De hoofdbesturen van de „Mij. van Nijverheid", de

Algemeene belangstelling,
ook van het Utrechtsche publiek dat vol trots het ontstaan en den groei van de Jaarbeurs binnen zijn veste gadeslaat.

Als bij de Leipziger Messe
vindt men, zij het dan in bescheidener getale, ook in de Utrechtsche straten de reclame-vanen en -borden.

Vereenigingen „het Nederlandsch Fabrikaat" en voor „Tentoonstellingsbelangen" zegden haar medewerking toe, de directies der Spoorweg-Maatschappijen boden de helpende handen. H.M. de Koningin met eenige harer Ministers bleven niet weg.

De Eerste Nederlandsche Jaarbeurs was op komst!

***

Maar ze wàs er nog niet.

September 1916 zou ze geboren worden! Zoo dacht men.

Spoedig bleek dat een dusdanige voorbereiding niet voldoende kon zijn.

En toen dorst het Algemeen Bestuur van de Jaarbeurs den stap te doen om de opening op 26 Februari 1917 te zetten, kort voor de Leipziger Voorjaarsmesse (een speculatietje op de komst der buitenlandsche gasten die dan toch „in de buurt" waren).

De Penning
welke geslagen werd voor de Jaarbeurs door de Koninklijke Utrechtsche Fabriek van C. J. Begeer.

Men mag gerust van durven spreken, want er behoort een zekere moed toe, om voor een zoo nieuwe instelling de eens bekend gemaakte datum te verzetten en de critiek gelegenheid tot allerlei praat te geven.

***

De ontwikkeling van de Jaarbeurs vanaf September heb ik zoo'n beetje kunnen volgen.

En dat beetje wat ik er van zag, geeft mij het recht om hier groote bewondering te uiten over het gepresteerde.

Uit niets ontstond een chaos, uit een chaos een geordend iets. Er werd onverstoord gewerkt, met groot enthousiasme gewerkt. Alles moest „gemaakt" worden. Voorbeelden van vroeger waren er niet.

Ja, er is in anno zoo en zooveel in Utrecht nog ereis een Jaarbeurs geweest. Maar Jaarbeurs en Jaarbeurs dat zijn er twee.

Aan reclame voor deze Jaarbeurs heeft het niet ontbroken. Lion Cachet teekende er een biljet voor, dat zooveel besproken is, dat ik er hier niets meer van zeg.

Met tienduizenden gingen de kaarten door het land, het rood-paars werd een ernstige concurrent van het rood-wit-en-blauw, dat gelukkig niet heel en al vergeten